

עין משפט
גר מצודה
קג:

סד א מ"י פ"י מהלכות
 כלי המקדש הלכה ט
 סג עשין קעג:
סז ב מ"ב פ"ב מהל'
 שבת הל' ט סג
 לארין סה טו"ש"ע י"ח ס'
 שבת ספ"ק כד כהנ"ה:
 ג (מ"ג) טו"ש"ע שס
 ספ"ק מחז:
סז ד מ"י פ"י מהלכות
 כלי המקדש הלכה ו
 סז עשין סה:
סז ה ו מ"י שס הל' ח:

רַב גִּיסִים גֵּאֹן

[illegible]

רבינו חננאל

מאן חזקא, דתניא תמן
שעלה לו יבלת חבירו
חזקה לו בשעיה. חבירו
אמר ארזא כל בשעיה
ככל אל מן אתא אילמא
בבון כיון דאמר משום
במה לה לי דאזדא
חבירו אלא דאזדא אילעזר
דאמר בעלמא חייב
חטאת כח. מתינין
שלקא באבעבזי צור עליה
אמר במקדש אבל לא
במדינה. אמר ר' יהודה
דר חייא לא שני אלמ
בבון ציצול צור חוצץ.
אמר ר' יוחנן אלא דאמר
הצעה כחצות משלש
אבעבזי אל במקום
בגדים. אמר אבעבזי
כיצא בה שאניא מקום
לבישת בגדיה. שניא
על שלש חוצצות מחות
משלש על שלש און
חוצצות. והיינו דרבא אמר
בגדים דאמר במקום
בגדים אמר חצות.
של במקום בגדים
על שלש חוצצות.
סימן און חוצצות. נימא
דא רבא אמר דא חסדא
למנא דאמר ר' יהודה
בגדים. אמר דאמר
אמר ציצול צור חוצץ.
ודתנין מן (ל) חצות
בשפאל, א' נמי אל
מקום צור צבדה

קג:

הוא ובה יי חבירו. וא"ת וכו' אליעזר מי ניחא והא שרי ההא אלא בשנינו ובממני שרי ביד מדקמי אס ואלא אסור משמע אלא ביד שרי וי"ל דגבי זהמה ואלא לחמון בשנינו לא הולרכו לחמון בשנינו אלא ביד יכרי מלינו למימר אליבא דיכא דאפשר לשנינו משנינו ביד פסקא אס לא הוה אסא דמביא סקן למחל אפי' דה"א ע"ג דאפשר לשנינו ודין גנות וקפיפות ומצירות אס מקרי דרבי לילך דרך לא הוה דיכול לתוכו ביד כמו זוהר ר' אליעזר דמשנינו:

5 7

הכי נמו ורובא במאי ע
נשיבה בגבו ובאצילי
שקיל לה ואי רבנן
ותפשוט דרבי אלעזר
מחלוקת ביד אבל
ולשמעך דרבי אמי
ניחלה ביד האי מאי

גרסינן ואי רבנן נשקליה

אמרת רבנן היא נשק
לא מיד: **מתני'** ^ג
כורך עליה גמי במקום
(ב) ^דאם להוציא דם כאן
רב יהודה בריה דרב
גמי אבל צלצול קטן
יוחנן אמר לא אמרו יו
בגדים אבל שלא יו
יתור בגדים ותיפוק
בשמאל אי גמי בימין
ופליגא דרבא דאמר
אפילו בגדים אפילו
השלא במקום בגדים
פחות משרש על שלש
יוחנן ודאי פליגא אה
חייא מו נימא פליגא
דחשיב לישנא אחריני
יהודה בריה דרבי חי
אבל צלצול קטן חוצץ
אמרו חוצצה בפחות
במקום בגדים אבל
אע"פ

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

מאי היא. מנא חימרא דמודי ר' אליעזר דכמה דאפשר לשנוי משנין דהניא כהן שעלה בו יכלת וכו': **בשנינו אין.** דשבות הוא בכלי לא ואפי' בשנינו חבירו אין ואיהו לא דחבירו לא מתקן ליה שפיר והכי אמר במסכת שבת בפרק המזניע [דף ע"ז: ד] דפלגין רבי

או בשניו שר"א מחייב חטאת ואחמסו
אוסרין משום שבות ואזקימנא ההם
דכי מחייב דכרי הכל בעלמא אבל
לחבירו דכרי הכל פטור: מ"ג. ה' **א**
דקאמר בכלי לא ובעמלו לא: **א**ילימא
רבנן. דלמרי משרירי מזה לא דחו
אז מלאכה ואשמעינן דשבות דחו
כגון בשניו לחבירו וכוון שעלתה לו
בשבת דלא אפשר ליה למשקליה
מחמתו: **ב**יוון דלמרי רבנן. לגבי
דכר הרשות דנטול לעמלו וזו או
בשניו או כן אלא משום שבות:
כא. דקדשו לחבירו משום שבות
דמקדש לשתרי נמי לעמלו דהא איחו
גופיה נמי שבות הוא: **א**לא לאו ר'
אליעזר הוה דלמרי. בננטל בשניו
לעמלו דעלתה לא למזהו דחייב
חטאת ומש"ה ה"ז כיון דלפשר
בבבירו דהו שבות לא שרינן ליה
למדיחא אז מלאכה ולמקטליה לנפשיה
ואש"י דלמרי ר"א מבשרי מזהו
דיוחין אז מלאכה כמה דלפשר לשניו
משעת: **ג**טולס רבנן. דאי לר'
אליעזר לאו בעי שינוי לעמלו
ואש"י בכלי שני. ודקשיא לרבנן כיון
דנטול לעמלו נמי שבות הוא ושקליה
איחו לנפשיה: **א**י דעלתה לו בכריסו.
מקום שאפשר לו לטולס בידו או
בשניו ה"ז: הכי גרסינן **ו**אי רבנן
לשקילי נפילי **ב**יד ותפסו דר"א
וכו'. כלומר אי אמרת בשלמא ר"א
הוה ותפסו שניו מתוקמא שפיר כמו
שמחנך לקמיה אלא אי אמרת רבנן
וטעמא דכבלי לא משום דלמשריין
לא דחו אז מלאכה ורבנן אשבות הוא
מדכרי דכי דלחיו גופיה משני' ליה
דלא אפשר למשקליה דכגנוו הוא
לחבירו מיהא לשמעין דנטולס ביד
דהא ידו נמי שבות היא והכי שפיר
למחי דשמעינן מיניה תרתי חדא
דמכשרין שבות דלא ואל אז מלאכה
דמשמע לן השתא אשד שמעינן
מינה מדשרי ליה ביד ולא בכלי דהכא

שלש

יד אכל ככלי מודו רבנן דחייב חטאת דחשיבין ליה חולדה דגוז
 גיטו למפסטיה מניה ולמירקא דהא (ו) בכלי לא משום דאז מלאכה
 לא **מלאכה** ר"ה. לגבי מכשירי מלוא שבות ואיסור דאורייתא היתר משו
 מלאכה לשבות משנינן נמי משבות החמורה לשבות הקלה הלכך יד
 אסור כלי: **אלא** אי רבנן. וטעמיהו משום דאז מלאכה לא
 נקשויהו מדי: **ברכות** כורר עליה גמי. ואע"פ שהגמי מרפא את
 שמתרפא מכחו שם העבודה מכסה אותה בגמי: **אבל** לא **מדינה**.
 שמהדקה בגמי כדי להוציא דמה: **באן** וכאן **אסור**. שאין צו
 ייחוד: **גמ'** **ללול** קטן. אזור קטן נאה כמו היא חגרה כוללת
 חוטת קדשים בפרק שני (ומהם דף יח.) לשם שני מבגדים שני אכננים
 נגדו ועבד עבודה עבודתו פסולה ויחלף לה החם מקרפי בני אהרן
 שם שלש בגדי הכן גדול ועבד עבודתו פסולה להיוו ימור בגדים:
 לא במקום בגדים כגון באצבע לא היו ימור בגדים: **ויסופק** ליה
 הכהן (ורק הכהן) בעינן דמשמע בעצמו על ידו ולא ע"י אחרים:
 שנאמר אצבע או (ככה) [כהן] אינו אלא ימין: אי נמי **בימין** שלא
 אמר שלא במקום בגדים לא היו ימור בגדים ואפי' בגד ג' על
 ג' **אחת חולצת**. ואע"פ דמשום ימור בגדים ליכא למימר דהא לא על
 כשרו שלא יהא דבר חוצץ: **ג' על ג'** **חולצות**. דכיון דבגד מקרי
 מלא אחת במקום בגדים דלא מצי למתנייה ימור בגדים דלאו בגד
 כאן דלאו בגד הוא וחלציה נמי אין כאן דשלא במקום בגדים הוא
 בגד במקום בגדים ר' יוחנן לא תשיב ימור כלל שאין בגד גדול: **דאמר**
 במקום בגדים פחות מג' אין חולצות ואיהו אמר דללול קטן חייך
 בגדים והיו נמי כלשונא קמא ואין זה מילוק אלא במילתיה דר"י.
 פלוגתא דר' יוחנן דלא מצי למתנייה משום ימור בגדים דקאמר
 ד ימור בגדים אלא משום חליצה להכי נקט לה לכולה בשלש חליצה

מסורת הש"ס

וְסוֹכָה לִי: וְשִׁנִּי,
 וְזָכִיחַ יִטְ: ג) שֶׁס. וְשֶׁס
 ת' רַבִּי יְהוּדָה וְכִי כֵן
 אֲחֵן יַעֲבֹד וְלִי: עַד סוֹף
 הָעֵינָן, ד) לִיתָא שֶׁס,
 וְיִקְרָא א, ו) וְיִקְרָא ד,
 שֶׁס ח, ט) כִּפְּחִי: דָּכָר
 אַחֵר, ע) דָּף כֵּב ע"א,

הגהות הב"ח

במשנה ראם להוציא:
 (ה) ד"ה הכי גרסין
 דהא דרבלי לא:
 ד"ה הי ימור וט' גרסי
 מוכח נשמו חתם בגדו
 כד עבודתו כ"ל ומצינו
 ויהי נמחק: (ד) בא"ד
 קוקין לחן הוא ספן:
 ד"ה ופליגא וט' הכי
 חסד פסול אדרבא הסיד
 חסד מ"ה דלמך רבא
 קוס: (ו) ח' ד"ה הכי
 ר' אבאי ר' אליעזר
 הד"ה:

לעזי רש"י

בינדייל, אנד, תגורה.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones